

La competència deslleial de la fira de Madrid

Aquesta setmana, Barcelona inaugurarà el nou Palau de Congressos de Catalunya. Una nova infraestructura que reforçarà el turisme de negocis i congressos.

Mentre que les Fires de Barcelona i València acorden no fer-se la competència mútuament en aquells sectors en què són líders, la fira de Madrid (Ifema) diversifica salons per furtar-los-hi mercat, amb l'ajuda del Ministeri d'Economia, que els dona avantatge.

Dues grans fires van animar, la setmana passada, Barcelona i València, fins omplir, pràcticament, els seus hotels; Alimentària, a la capital catalana, va tornar a fer patent que la capacitat hotelera de la ciutat gairebé no dóna cabuda al nombre de visitants que porta un saló internacional d'aquesta magnitud. A Valèn-

cia, Cevisama va registrar, el dia de la inauguració, uns 8.000 visitants, 3.000 dels quals van ser estrangers provinents de més de cent països.

Tot plegat torna a evidenciar la importància econòmica que tenen els recintes firals, el turisme de negocis que comporten i la promoció que, indirectament, es fa de la ciu-

tat i del país on se celebra un certamen d'èxit.

Barcelona i València han forjat, des de principis de segle una tradició firal important sorgida de la necessitat de donar sortida als seus productes i com a recurs per atreure turisme de negocis. Madrid, en canvi, ha creat un recinte firal que aprofita les sinèrgies

esquerra, el
nte de Fira
Barcelona a
ontjuic. A la
ta, Rodrigo
, titular del
Ministeri
d'Economia
que, segons
sociació de
Fires Espa-
bles, té una
ctuació poc
clara en la
olítica firal.

creades per ser capital de l'estat. Al fet de concentrar el poder polític i econòmic de l'estat espanyol, Madrid uneix l'avantatge geopolític de ser el nus central d'una xarxa de comunicacions radial. Només això ja obre un mercat importantíssim a la Institució Firal de Madrid (Ifema) que, en els últims anys, les administracions han promogut encara més.

Un suport institucional que s'ha fet patent quan Ifema ha presentat salons que competeixen directament amb salons consolidats de Barcelona i València.

Ifema, que, com València i Barcelona, té projectada una ampliació del recinte firal, ha rebut un suport de les administracions local, autonòmica i estatal que ha sabut aprofitar: ara, un moderníssim metro connecta la fira madrilenya amb el centre de la ciutat, per un costat, i amb l'aeroport, per l'altre.

Tot plegat ha creat un malestar en alguns sectors polítics i empresarials que temen que les fires de Barcelona i València no reaccionin a temps a l'embranchida d'Ifema i, quan reaccionin, sigui, fins i tot, massa tard.

Aquesta preocupació és més patent a Barcelona, ja que Ifema ha promogut tres salons –de l'Automòbil, d'alimentació i de nàutica– que poden afectar directament tres salons estrella de la capital catalana: el Saló Internacional de l'Automòbil, Alimentària i el Saló Nàutic, que són tres dels certàmens més visitats.

ARXIU

EFE

Madrid impulsa salons de l'automòbil, d'alimentació i de nàutica, sectors en què Barcelona té salons líder.

La representant de l'Ajuntament a la Fira amb el càrrec de vice-presidenta del comitè executiu, Maravillas Rojo, opina que les fires no haurien de competir entre elles duplicant els salons: "Anem cap a un model firal internacional en què al món o a Europa hi haurà dos o tres grans certàmens d'un sector" i, per tant, per ser un d'aquests grans certàmens, cal evitar la duplicació de salons a l'estat.

Un altre dels vocals de l'Ajuntament de Barcelona en el Consell General de la Fira, el tercer tinent d'alcalde per ERC Jordi Portabella, afirma que "el ministeri d'Economia, comandat per Rato i mitjançant l'ICEX (Institut Espanyol de Comerç Exterior), afavoreix el potenciament d'Ifema i això es veu clarament en la concessió a Madrid de fires d'exportació sense concurs previ, o amb la concessió de categoria d'internacional a la Fira Internacional de l'Automòbil

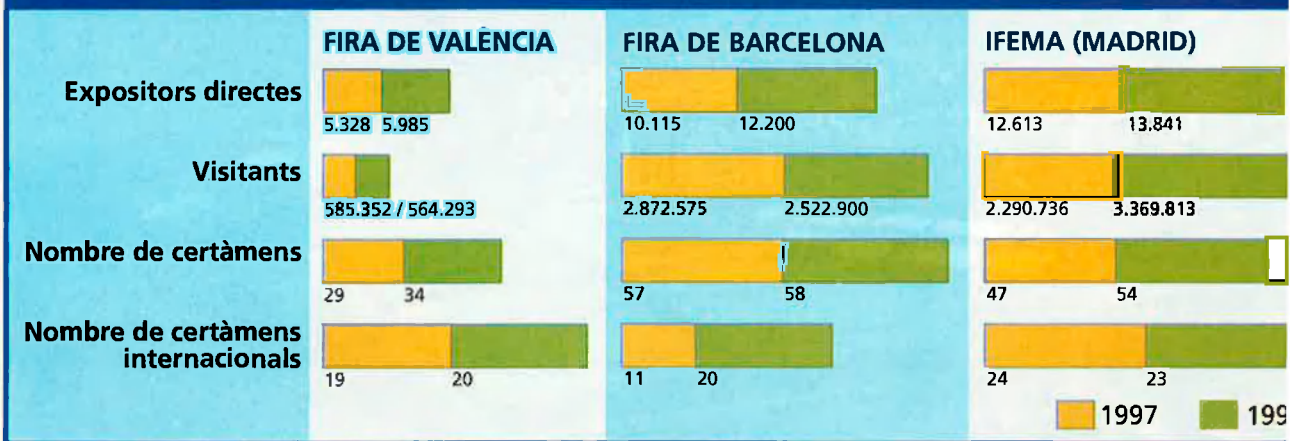
de Madrid, quan Barcelona ja ho era i Ifema havia estat tres anys sense fer-la, que és el mínim requisit que se li demana a un saló internacional."

La concessió del títol d'"internacional" per part del ministeri és bàsica per promoure l'èxit d'una fira, ja que això implica que els expositors poden deduir un 25% del cost de la seva participació en la declaració de l'impost de societats. Aquest títol l'imposa el ministeri i no té res a veure amb la declaració de fira "internacional" que atorga la Unió de Fires Internacionals (UFI): una fira pot ser considerada internacional per la UFI i no ser-ho pel ministeri i a l'inrevès.

L'any 1999, Ifema va tenir 24 salons considerats "internacionals" pel ministeri, mentre que les fires de Barcelona i València en van tenir 17 cadascuna. La diferència de set salons és important, si es té en compte que era un any senar i els anys senars concentren molts més salons importants de caràcter biennal a Barcelona i València que a Madrid. Igualment, el 1998, Ifema també en va celebrar més: 24 salons internacionals a Madrid, per 20 a les fires de València i Barcelona.

La reacció de les fires. Aquesta crítica ja la va avançar fa quatre mesos l'Associació de Fires d'Espanya (AFE), que va denunciar, en un comunicat "la falta de criteri en la concessió d' 'internacionalitat' d'un certamen", per part del ministeri. El comunicat el presentaren conjuntament el president d'AFE i director general de Fira de Barcelona, Adolf Cabruja, el director de la Fira de València, Rafael Olcina –que ha estat substituït per Belén Juste– i el director de la Fira de Bilbao, Juan Garaiyurrebaso. En aquella ocasió, tots tres criticaren també la falta de transparència de l'ICEX per adjudicar unilateralment a Ifema la fira Exporta 2000. Cabruja va assegurar que la resta de fires de l'estat "desconeixien" la convocatòria d'aquesta fira i culpen l'ICEX de no mantenir cap tipus de diàleg previ amb la resta d'institucions firals. Igualment, els

LES FIRES EN XIFRES

portaveus d'AFE van puntualitzar que en cap cas es tracta d'una crítica a la gestió firal d'Ifema, a qui consideren un dels membres d'AFE de major nivell i prestigi, sinó a la manca de transparència per part de l'administració central i al seu tracte a les diferents fires.

Tot i això, els directors de les fires de Barcelona, València i Bilbao denunciaven que el cas d'Exporta 2000 no era el primer, sinó que l'ICEX ja havia actuat de forma tèrbola en les convocatòries d'Exportecnia a Istanbul i Expoconsumo a Tòquio. Les dues, casualment, van ser assignades a Ifema.

Per acabar, l'AFE recordava també la convocatòria conjunta d'Ifema i l'ICEX de Fitur Congress, un saló que "entra en col·lisió" –van dir– amb els salons Fair Congress, de València, i Tecnomeeting, de Barcelona.

Les fires de Barcelona i València van arribar a un acord l'any passat per no fer-se la competència en els sectors en què tenen salons d'èxit. A més, totes dues fires han de desenvolupar els termes d'un acord per col·laborar en la recerca d'expositors de la Mediterrània pels salons que una i altra fira organitzen.

Per contra, Ifema continua la seva política de promoure salons que xoquen contra el seu interessos. Aquesta opció, tan legítima com una altra, es veu, però, reforçada per l'ajut de les administracions.

Segons Jordi Portabella, "les inversions que el govern autònom de Madrid a realitzat en Ifema són al-

tes en aspectes decisius, com ara l'ampliació i la connexió amb el transport públic, mentre a Barcelona, el més calent és a l'aiguera." Portabella i Maravillas Rojo coincideixen a advertir que la Fira de Barcelona necessita per al futur la implicació financera de la Generalitat de Catalunya. "La reacció conjunta de les dues administracions i la tradició firal de Barcelona –diu Portabella– ens permetria competir amb Madrid, i més encara si la competència fos lleial". La Fira de Barcelona, la financen al 50% l'ajuntament i la Cambra de Comerç de Barcelona, mentre que Ifema és finançada per l'ajuntament, la comunitat autònoma i la Cambra de Comerç de Madrid, amb un 30,3% cadascun, i en un 9% per CajaMadrid. A la Fira de València també estan implicades totes les administracions, que acaben d'aprovar una ampliació del recinte (vegeu pàg. 30).

La incorporació real de la Generalitat de Catalunya a la Fira, segons Portabella i Rojo, facilitaria els projectes de futur d'aquesta entitat, entre els quals hi ha també la prolongació del metro fins al polígon Pedrosa, a l'Hospitalet, on ara s'amplia el recinte firal barceloní. Segons Maravillas Rojo, "el Pla Director de Transports té la previsió (en una de les dues alternatives que ofereix) de fer-hi arribar el metro i connectar la nova Fira 2000 amb la ciutat i l'aeroport". I això, afegeix, "s'hauria de fer en aquest mandat muni-

cipal o, com a molt, en el següent".

Garantir el futur. La reacció d'Ifema, per alguns empresaris, ha estat la lògica d'una Fira que rep el suport de tres administracions del mateix color –l'ajuntament, la comunitat de Madrid i el Ministeri estan a càrrec del PP. Ara, però la preocupació és que la Fira de Barcelona no es quedi enrere. Segons Maravillas Rojo, aquest perill no existeix, perquè "cap saló de Barcelona ha estat engolit per Madrid i la Fira de Barcelona, a més fer més i millors salons i portar el metro a la porta de la nova fira, es beneficiarà també del desenvolupament de l'oferta hotelera prevista per als pròxims anys". Segons Rojo, "enguany s'inauguraran 25 nous hotels i tenim indicis que el 2003 hi haurà 6.000 noves places hoteleres a Barcelona i unes 2.000 més a l'Hospitalet, on l'ajuntament també ha apostat fort per dotar d'infraestructures l'entorn de Pedrosa".

A més de connectar el nou recinte firal i ampliar l'oferta hotelera, Portabella creu també que "cal accelerar les construccions de les noves naus de Pedrosa, incorporar-hi alta tecnologia adequada al segle XXI i establir un consorci entre els aeroports de Reus, Girona i Barcelona per a crear sinèrgies que potenciarien aquesta fira, la influència de la qual hauria d'arribar a Perpinyà."

Àlex Milian